

14. října / 18 (2) malí

NÁŠ PŘÍBĚH

- Hezky se usad'te. Dejte pusy na zámek.
- Povíme Vám příběh, co znáte z pohádek.
- O jednom klukovi, co často zlobil.
- Tropil jen lumpárny, kudy jen chodil.
- Největším trestem, když chodil do školy,
- Bylo pro něj musel-li doma psát úkoly.
- Nejčastěj s klukama každičký den,
- Myslel jen na to, aby moh ven.
- Rozbitá okna, odřená kolena,
- Špinavé ruce a tak pořád do kola.
- Po čem jen toužila ta jeho duše?
- Střílet po vrabcích z praku či z kuše.

KAJA
PETŘA LUC.

KUBA
A'NA

VÍTEK
EMIČKA

VOJTA R.
SOFINKA

DAN

DANDA

ADAM

JINDRA

- A co se změnilo? Když trochu povyrost,
- dobrovolní hasiči dali mu příležitost.

ONDRA B.
LEA

- I běžná rutina, brigády, cvičení
- je-li v dobré skupině, člověka promění.

TONDA DANDA B.

ONDRA A.

- Jak roky plynuly z kluka byl muž.
- Hloupé lotroviny ho nelákali už.

LUKA'S

TOBIK K.

- I když měl přátele, potom i rodinu.
- Srdce mu bušilo pro jinou družinu.

FILIP

HILA

- Houkla-li siréna třeba i v noci,
- bez váhání běžel druhým na pomocí.

TONDA F.

MARTA

- Sobecký život velmi mu vadil.
- Raděj bojoval s živly, život i vsadil.

MISIA D.

BARÉA

- A s bratry po boku zdál se nesmrtelný.
- Hasičské vlajce navždy zůstal věrný.

NIKOLAS

JINDRA

- Časem záda se sehnula a vlasy zshedly,
- však city k hasičům nikdy nevybledly.

TONDA B.

LEA

- Nakonec ho povolal Floriánek k sobě.
- Přišli se rozloučit bratři v každé době.

KAJA

PETŘA

- Vzdali mu čest, položili květiny,
- jakoby patřili do jedné rodiny.

KUBA

A'NA

- U jeho rakve stála hasičská stráž.
- Ptáš se, kdo byl ten klučina? Možná ho znáš.

VÍTEK

EMIČKA + DANDA

- Žil v naší vesnici.
- Skutečně odešel.

A nebo v jiné.

VOJTA

- Byl to kluk,
- Je to totiž příběh, kterých jsou mraky.

A nebo ještě žije.

DAN

- A stává se stále znova v každičké době.
- Je vlastně i o tobě, tobě i tobě.

ale holka by to zvládla taky.

ADAM ANDULKA

VŠICHNI